

Mšenští cyklisté opět na zahraniční cestě, tentokrát v rumunských Karpatech (převzato ze Mšenských novin č. 8/2008)

Začátkem července tohoto roku uskutečnila skupina nadšenců z cykloturistického oddílu Bike („bajk“) Mšeno dlouho plánovanou expedici do rumunského Banátu. Cílem výpravy, jíž se zúčastnilo 5 stálých členů oddílu a dva hosté, byla návštěva 6 „českých“ vesnic, ve kterých stále žijí potomci osídlenců z Čech a Moravy, kteří do této oblasti přišli před téměř dvěma sty lety.

Málo známou skutečností je, že impuls k českému osídlení v rumunském Banátu dal jistý Magyarly, podnikatel se dřevem, pocházející z Oravice. Ten do této oblasti svými sliby nalákal několik desítek českých rodin, které v roce 1823 založily první českou vesnici – Svatou Helenu. Magyarly však své sliby nesplnil, a tak čeští osadníci v nouzi požádali o přijetí do svazku vojenských pohraničnicků. Druhá vlna českých kolonistů v letech 1827 – 1828 již byla organizována vojenskými úřady, které si tímto způsobem zajišťovaly pohraničníky do neobydleného území. V této době byly založeny, již podle vojenských strategických plánů, další české vesnice – Bigăr (Bígr), Eibenthal, Ravensca (Rovensko), Șumița (Šumice) a největší česká vesnice Gârnic (Gerník). Čeští kolonisté pocházeli z různých oblastí Čech – Pardubicka, Královéhradecka, Chrudimska, Jaroměřska, Domažlicka, Plzeňska, Klatovska, dále z okolí Prahy, Berounska, Hořovicka, Slánska, Českobrodská, Kouřimska a Příbramska, ale také z Kolínska, Kutnohorska a dalších oblastí Čech.

Cesta do Banátu začala brzy ráno v sobotu 28. června, kdy se před mšenskou školou naložila do mikrobusu horská kola s vybavením i samotní členové výpravy. Byť byla cesta dlouhá téměř 1200 km a trvala 18 hodin, uběhla rychle v příjemné atmosféře očekávání nezapomenutelných zážitků. Jediný malý problém, který se vyskytl, spočíval v tom, že výprava (z části i kvůli rumunským celníkům, kteří byli preventivně obdarováni 2 pivy) přišla během cesty o zásobu tohoto energetického nápoje...

Po ubytování u rodiny Pražákových ve vesnici Rovensko byla na první den zvolena „rozjezdová“ okružní trasa (cca 70 km) přes největší českou vesnici Gerník (dnes cca 600 českých obyvatel) a Svatou Helenu. Dlužno podotknout, že plánovači výpravy podcenili kvalitu rumunských silnic i horských cest, které jsou svým povrchem ideální pouze pro koně a dacie. Již po několika ujetých kilometrech se jednotliví členové potýkali s výměnou píchlých duší a sváděli urputný boj s trním, které je obklopovalo ze všech stran. Přesto se tuto etapu podařilo většině výpravy dokončit (vzdali pro nedostatek vůle i sil pouze 2), i když za cenu celkem 14 defektů.

Další dny již probíhaly podle plánu a členové výpravy měli mnoho příležitostí kochat se krásami členitého karpatského masivu rozkládajícím se nad Dunajem, který nabízí opravdu ideální podmínky pro pěší i cykloturistiku. Četné rozmluvy s místními obyvateli potvrdily, že lidé v Banátu mají velké srdce. Vřelé přijetí u místních obyvatel bylo velmi usnadněno tím, že lidé zde i po staletích mluví češtinou a v obchodech lze platit českými korunami. V celém Rumunsku žije cca 3 900 občanů české národnosti, z toho cca 2 000 právě v Banátu. V posledních letech však mnoho mladých lidí tento kraj opouští a odchází do Čech. Důvod je nasnadě – Banát neposkytuje mnoho pracovních příležitostí. Hlavním zdrojem obživy je zde zemědělství, i když se pozvolna (zejména díky turistům z Čech a podpoře českých vládních i nevládních

organizací) rozvíjí turismus. Odchod mladých za prací do Čech tak paradoxně nabízí příležitost v podobě volných ubytovacích kapacit pro rozvoj např. agroturistiky.

Vyvrcholením expedice byla etapa s délkou bezmála 140 km do vesnice Eibenthal. V této vesnici se ještě nedávno těžil antracit a v dolech pracovala většina mužů z okolních českých vesnic. První polovina trasy z Rovenska do Eibenthalu, vedoucí po nové asfaltce podle Dunaje, který je zde svírán v soutěskách (a místy je hluboký až 70 metrů!), nedávala tušit, že by se mohly vyskytnout nějaké komplikace. Opak však byl pravdou. V závěrečném 18 km stoupání po šotolinové cestě utrl jeden z členů výpravy přehazovačku a muselo se pokračovat pěšky. To se již na údolí Banátu snesla noc. Obavy před setkáním s medvědem, kterých zde žije několik desítek, nerozptýlila ani možnost vidět na noční obloze Mléčnou dráhu, kterou lze v Čechách pozorovat pouze z opravdu odlehlých míst. I když výprava dorazila do domu rodiny Pražákových až kolem půlnoci, paní Pražáková připravila vynikající večeři, za což jí patří dík všech zúčastněných. Vše krásné ale jednou skončí, a tak i pro výpravu do Banátu nadešel poslední den a v sobotu 5. července přišlo rozloučení s Pražákovými a návrat do Mšena. Hlavně nezapomenout vzít domů na ochutnání domácí sýr a velejemnou slivovici.

{gallery}fotogalery/Banat_2008{/gallery}

Co říci závěrem? Expedice do Banátu splnila svůj cíl. Mšenští bajkeři potrénovali tělo (během 6 dnů se ujelo přes 400 km) i ducha v krásném prostředí plném příjemných dobrosrdečných lidí, před kterými se sluší za jejich pracovitost, úctu k tradicím a vlastenectví smeknout. Rozhodně stojí za to české vesnice v Banátu navštívit, je na co se dívat. Více informací o vlastní výpravě včetně bohaté fotogalerie lze nalézt na nástěnce cykloturistického oddílu Bike Mšeno, která je umístěna vedle obchodu Elektro Andelt. Detailní informace o oblasti Banátu lze získat na

www.banat.cz

(mh)

Více na [Banát 2008](#)

122 fotek; 13 MB

